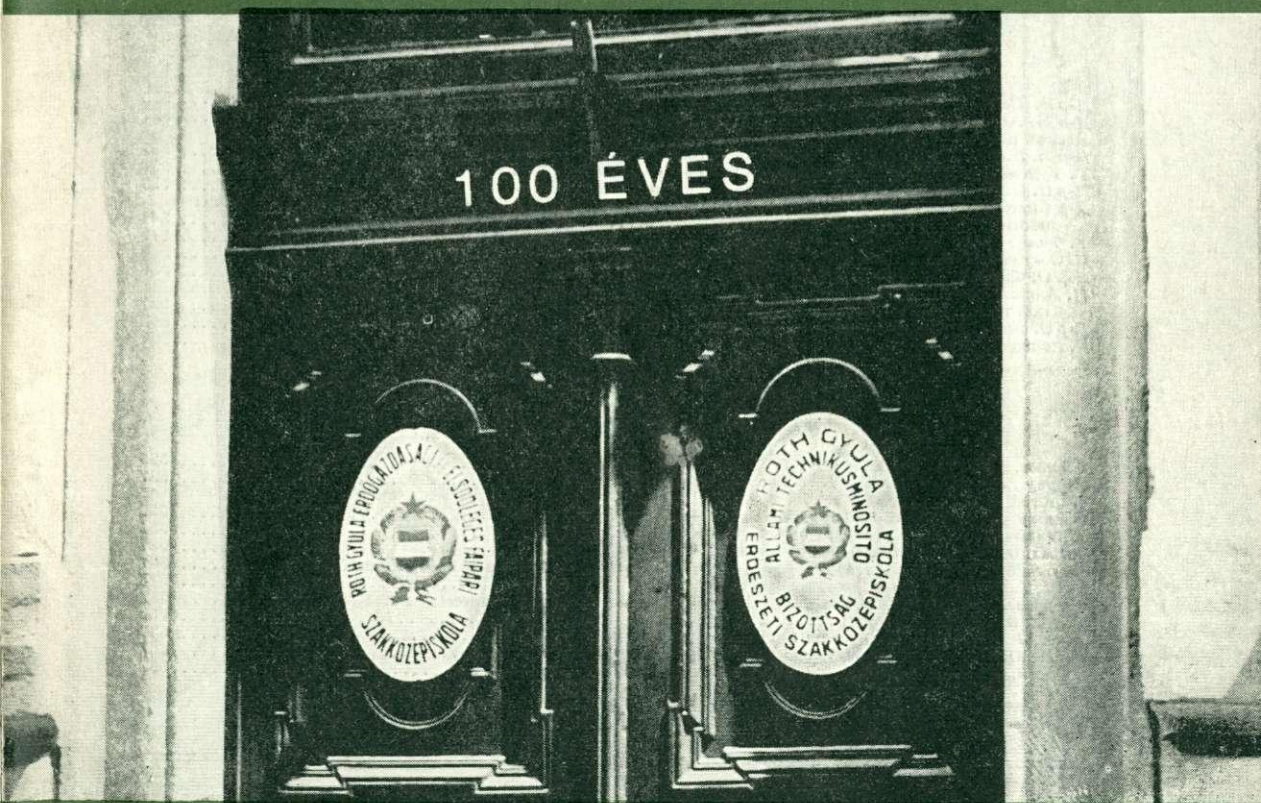

AZ ERDŐ

AZ 1862-BEN ALAPÍTOTT ERDÉSZETI LAPOK 120. ÉVFOLYAMA

1985. Az erdők éve

DECEMBER • XXXIV. ÉVFOLYAM 12. SZÁM

TARTALOM

Tovább az erdészet szolgálatában (dr. Solymos Rezső) 525
 IX. Erdészeti Világkongresszus (dr. Herpay Imre, Király Pál) 527
 A 100 éves erdész iskola 532
 Dr. Bársony Lajos: Vadászterdő—Tata—Esztergom—Sopron 532
 Tutunzisz Tomasz: A gyakorlati oktatás kérdéseiről 534
 Dr. Firtás Oszkár: A középfokú erdészeti tankönyvekről 537
 Dr. Szélessy Miklósné: A középfokú fűrész- és lemezipari képzésről 541
 Folcz Tóbiás: Új technikusképzési forma 543
 Obermayer György: Néhány gondolat a Tanulmányi Állami Erdőgazdaság szerepéről a szakoktatásban 547
 Dr. Firtás Oszkár: Tanárainkról 550
 Antal József: Számítástechnikai műveltség-esélyek és remények 557
 Dr. Firtás Oszkár: A soproni Erdészeti és Faipari Szakközépiskola gyakorlóiskolai tevékenységéről 562
 Rothweil Róbert: Erdészportrék a Bakonyból 567
 Ötmerkép: A 100 éves erdész iskola
 A háttálon: A 100. tanévben ballagó diákok (Nagy Csaba felvételei)

СОДЕРЖАНИЕ

Д-р Р. Шоймош: И дальше на службе лесного дела 525
 Д-р И. Херпай, П. Кирай: IX. Лесной Мировой Конгресс Лесной школе — 100 лет 527
 Д-р Л. Баршонь: Охотничьи леса: Тата—Эстергом—Шопрон 532
 Т. Тутунзис: О вопросах практического профессионального обучения 534
 Д-р О. Фирбаш: Об учебниках для лесного среднего образования 537
 Д-р Силеши М-не: О среднем образовании специалистов для лесопильной и плиточной промышленности 541
 Т. Фолц: Новая форма обучения техников 543
 Д. Обермайер: Роль учебного лесхоза в профессиональном образовании 547
 Д-р О. Фирбаш: Наши учителя 550
 Й. Антал: Надежды и возможности повышения уровня квалификации в области счетоводческой технике 557
 Д-р О. Фирбаш: Практическая деятельность профшкол среднего образования 562
 Р. Ротхвэйл: Несколько портретов лесоводов из Бакони 567

CONTENTS

Solymos, R.: Let's go on the duty of forestry 525
 Herpay, I.—Király P.: The XIIth Forestry World Congress 527
 Hundred years of a forestry school
 Bársony, L.: Vadászterdő—Tata—Esztergom—Sopron 532
 Tutunzisz, T.: On the problems of practical teaching 534
 Firtás, O.: On the school-books of forestry secondary schools 537
 Mrs. Szélessy, M.: On the secondary school education for the sawmills and board industry 541
 Folcz, T.: A new form for the education of forest technicians 543
 Obermayer, Gy.: The role of the State Forestry Model Enterprise in the forestry education 547
 Firtás, O.: On our teachers 550
 Antal, J.: Chances and hopes on field of computer techniques 557
 Firtás, O.: Forestry secondary school as the basis of practical training 562
 Rothweil, R.: Some forester portraits from the Bakony Hills 567

AZ ERDŐ

Az Országos Erdészeti Egyesület kiadványa. Szerkeszti: dr. Solymos Rezső. A szerkesztőség címe: Budapest V., Kossuth L. tér 11. Levélcím: 1860. Budapest, MEM. EFH. Kiadja a Delta Szaklapkiadó Műszaki Szolgáltató Leányvállalat, 1442 Budapest VII., Garay u. 5. Telefon: 415-583, 215-440. Felelős kiadó: Faklen Pál igazgató. Kapják: Országos Erdészeti Egyesület tagjai: előfizethető még: a Posta Központi Hírlap Iroda (Budapest, József nádor tér 1., 1900) és a lapterjesztéssel foglalkozó egyes postahivatalok útján. Előfizetési díj egy évre 240,— Ft, félévre 120,— Ft, egyes szám ára 20,— Ft. Külföldön terjeszti: a „KULTÚRA” Könyv és Hírlap Kútkereskedelmi Vállalat (Budapest Pf.: 149. H—1389). Az évi előfizetés ára: 7 dollár.

Réval Nyomda Egri Gyáregysége, Eger. 85 2492 Igazgató: Horváth Józsefné dr.

Index: 25 508

HU ISSN 0014—0031

TOVÁBB AZ ERDÉSZET SZOLGÁLATÁBAN

Az Országos Erdészeti Egyesület Egerben tartott tisztújító közgyűlésén ismét az OEE szerkesztő bizottságának az elnökévé választottak. Ennek megfelelően, „AZ ERDŐ” felelős szerkesztőjeként folytatom az 1980-ban megkezdett munkát, amelynek céljait szaklapunk 1980. 1. számának „Beköszöntő”-jeként foglaltam össze. Amikor megköszönöm egyesületi tagságunk bizalmát, egyúttal szeretném kifejezni azt a szándékot, amely szerint változatlanul az öt évvel ezelőtt kitűzött, főbb célok folyamatos megvalósítását tekintem elsőrendű feladatommak, szolgálva erdészetünket és erdésztársadalmunkat.

Az elmúlt öt év mérlegét annak a 60 lapszámnak a tartalma és haszna jelenti, amelynek 2880 oldalas, együttes terjedelmének a keretében az erdészeti termelésfejlesztés helyzetét és irányait, a gyakorlati erdőgazdálkodás, az erdészeti kutatás és oktatás eredményeit és feladatait, egyesületi életünk fontosabb eseményeit kívántuk olvasóinkkal ismertetni. Mindezt úgy valószínűsítettük meg, hogy az egyesületi tagságot képviselő szerkesztő bizottság az üléseit és tevékenységét helyi csoportjainkkal együttműködve bonyolította le, illetve végezte. Ennek során negyedévenként az erdészet fontosabb, időszerű kérdéseit is megvitattuk, meghallgatva egy-egy helyi csoport véleményét és kívánságait, a lapszerkesztéssel kapcsolatban. Ezek a rendezvények szakmai fórumokká váltak, erősítve az egyesületi tagság, a szerkesztő bizottság alkotó együttműködését.

Számottevő változások, nem várt jelenségek következtek be az 1980—85. közötti időszakban, amikor a világgazdaság súlyos helyzete kedvezőtlenül hatott a világ erdőgazdaságára is. Ezt tetézték az erdők pusztulását okozó környezeti ártalmak. A magyar erdőgazdálkodás az időszak utolsó évében büszkén emlékezhetett a felszabadulást követő 40 év nagyszerű eredményeire. Ugyanakkor erdésztársadalmunk aggodalommal tapasztalta, hogy a világgazdaság és a környezeti hatások miatt megtorpant, sőt veszélybe került az a fejlődés, amelyet féltett kincsként kívánt növelni hazánk szolgálatában. A lapunkban megjelent tanulmányok, híradások e bonyolult helyzetben való helyes eligazítást és a szakmailag célravezető cselekvést kívánták elősegíteni. Ezért bővítettük a hazai mellett a nemzetközi erdészeti információk körét is, helyt adva különböző véleményeknek és állásfoglalásoknak, amelyek a leg súlyosabb problémák megoldását kívánták szolgálni.

Az elmúlt öt esztendő eredményeit elsősorban annak tulajdonítom, hogy egyesületi tagságunk bőségesen ellátta lapunkat írásaival, és olyan aktív szerkesztő bizottsággal együtt végeztük a szerkesztést, amelynek tagjai sokoldalúan segítették elő a feladatok megvalósítását. Mindezt külön elismerés és hálás köszönet illeti őket, akik a soron levő tennivalókat mindig készséggel vállalták, példát mutatva az erdész hivatástudat nagyszerű erejéről. A következő időszak szerkesztő bizottságát ezért is volt többek között nehéz összeállítani. Tagságunk kívánsága és az élet folyamatossága egyaránt több fiatal bevonását kívánta. A nők arányának növekedése az egyesületi tagságban indokolta azt, hogy az erdész kolléganők is kapjanak képviselést a szerkesztő bizottságban. A túlméretezett bizottság elkerülése miatt így meg kellett válnunk sok kiváló szerkesztő bizottsági tagunktól.

A nyugdíjasok részére a budapesti OEE-intézőbizottság olvasóköriként hoz létre olyan csoportot, amely társadalmi úton segíti a lapszerkesztést, gazdag tapasztalatainknak hasznosításával.

A szerkesztési irányelvek a következő öt évben nem változnak ugyan, de az egyes célok közötti hangsúly módosul. Kiemelt feladatnak kell tekinteni a VII. ötéves terv megvalósítását. Elsőrendű jelentősége kell hogy legyen az erdőgazdálkodás hosszú távlatú programjának és az erdők fenntartását, megőrzését, valamint tartamosan sok célú hasznosítását szolgáló feladatok megvalósításának. Ennek érdekében kell, hogy szaklapunk is erősítse az ágazat önbecsülését és a társadalomtól méltán várt megbecsülést, a szakemberek szakismereteinek bővítését, a szakma szeretetét, az erdészethez való ragaszkodást és a hivatástudatot. Az eredményes gazdálkodás változatlanul alapvető feladat marad, hangsúlyozva az erdők sajátosságait, az évszázados, vagy évtizedekig tartó erdészeti termelési feladatok következetes teljesítését.

Az új szerkesztő bizottság megalakult, várja és kéri egyesületi tagságunk támogatását, és arra az együttműködésre törekszik, amely lehetővé teszi a vázolt szerkesztési célok megvalósítását. A magunk részéről szeretnénk mindenben segíteni ágazatunk fejlesztését, változatlanul tovább, az erdészet szolgálatában.

Dr. Solymos Rezső

Az új szerkesztő bizottság

- Elnök: *dr. Solymos Rezső* erdőmérnök, a mezőgazdasági tudományok (erdészet) doktora, MÉM EFH főosztályvezető, Budapest;
Főmunkatárs: *Jérôme René* erdőmérnök, nyugdíjas;
Tagok:
- *dr. Balázs István* erdőmérnök, megyei tanácsos, Pest megye erdészeti, vadászati, természetvédelmi felügyelője, Budapest;
 - *Barátossy Gábor* erdőmérnök, MÉM EFH főmunkatárs, Budapest;
 - *dr. Berdár Béla* erdőmérnök, a Pilisi Áll. Parkerdőgazdaság főigazgatója, Visesgrád;
 - *dr. Bondor Antal* erdőmérnök, a mezőgazdasági tudományok (erdészet) kandidátusa, ERTI főigazgatóhelyettes, Budapest;
 - *Bus Mária* erdőmérnök, Erdőfelügyelőség igazgatóhelyettese, Veszprém;
 - *Cebe Zoltán* erdőmérnök, erdőfelügyelő, Szombathely;
 - *dr. Csötönyi József* erdőmérnök, MÉM EFH főelőadó, Budapest;
 - *Deák István* erdőmérnök, ÁEVAG igazgatója, Tamási;
 - *dr. Fírbás Oszkár* erdőmérnök-tanár, Erdészeti és Faipari Szakközépiskola, Sopron;
 - *Gáspár-Hantos Géza* erdőmérnök, MÉM ERSZ műszaki igazgató, Budapest;
 - *dr. Göbölös Antal* erdőmérnök, Erdőfelügyelőség igazgatója, Kecskemét;
 - *dr. Herpay Imre* erdőmérnök, a mezőgazdasági tudományok (erdészet) kandidátusa, ny. egyetemi tanár, Sopron;
 - *Kadlicsek János* erdésztechnikus, a Borsodi EFAG személyzeti osztályának vezetője, Miskolc;
 - *Keszthelyi István* erdőmérnök, OKTH szaktanácsadó, Budapest;
 - *Király Pál* erdőmérnök, az ERFA felelős szerkesztője, Budapest;
 - *dr. Királyi Ernő* közgazdász, a közgazdasági tudományok kandidátusa, MÉM EFH hivatalvezető, Budapest;
 - *Korbonszky Kazimírné* erdőmérnök, erdészetvezető, Vác;
 - *Krämer Antal* erdőmérnök, Mecseki EFAG igazgatóhelyettes, Pécs;
 - *Lőcsey Iván* erdőmérnök, MÉM ERSZ elemző mérnök, Budapest;
 - *Mészáros Béla* erdésztechnikus, erdőtervező, Erdőtervezési Iroda, Szombathely;
 - *dr. Rácz Antal* erdőmérnök, a mezőgazdasági tudományok (erdészet) kandidátusa, MÉM főosztályvezető, Budapest;
 - *Solymosi József* erdőmérnök, mérnök-közgazdász, HM Területgazdálkodási Főosztály osztályvezetője, Budapest;
 - *Stádel Károly* erdésztechnikus, a Kisalföldi EFAG kerületvezetője, Győr;
 - *dr. Szepesi László* erdőmérnök, a mezőgazdasági tudományok (erdészet) doktora, az ERTI főigazgatóhelyettese, Budapest;

dr. Szodfridt István erdőmérnök, a mezőgazdasági tudományok (erdészet) kandidátusa, tanszékvezető egyetemi tanár, EFE, Sopron;
dr. Szikra Dezső erdőmérnök, Pílisi All. Parkerdőgazdaság főigazgatóhelyettese, Visegrád;
dr. Tóth Sándor erdőmérnök, a mezőgazdasági tudományok (erdészet) kandidátusa, MÉM EFH vezetőhelyettese, Budapest;
Varga Béla erdőmérnök, a Mátrai EFAG osztályvezetője, Eger;
Tóth László erdésztechnikus, főelőadó, Nagykúnsági EFAG, Szolnok.

IX. Erdészeti Világkongresszus

Az erdészeti világkongresszusokat hat-hétévenként rendezi meg az ENSZ Élélmezési és Mezőgazdasági Szervezete, a FAO. Érdemes megjegyezni, hogy az első Rómában volt 1926-ban, a második Budapesten 1936-ban. A IX. Erdészeti Világkongresszust a Mexikói Egyesült Államok fővárosában, Mexico City-ben rendezték meg 1985. július 1—10. között.

A kongresszus által kifejezni kívánt fő politikai gondolat az volt, hogy az erdészet még az eddigieknél is jobban „nyisson” a társadalom irányában, s egyrészt kapcsoljon be nagyobb társadalmi erőket az erdőgazdálkodás fejlesztésébe, másrészt és főleg az erdőgazdálkodás is a rendelkezésére álló természeti erőforrások erőteljesebb aktivizálásával járuljon jobban hozzá az általános társadalmi problémák megoldásához. Ezt a gondolatot kívánta kifejezni a kongresszus jelmondata is: „Az erdészeti erőforrások a társadalom integrált fejlesztésében!”.

Amint az előre sejthető volt, és mind a kongresszusi felszólalásokból, mind a tanulmányút bemutatóiból kitűnt, ez a fő elvi gondolat elsősorban a harmadik világ, az ún. fejlődő országok szempontjából kapott gyakorlati tartalmat. A kifejezni kívánt cél: Az erdőgazdálkodás járuljon hozzá jobban (az addigi-eknél ésszerűbben) a harmadik világ hatalmas térségein élő embermilliók élélmezési gondjainak, valamint energiaellátásának megoldásához. Az előbbi az ún. agro-silvo-pastoral rendszerek ésszerű, kutatásokkal megalapozott fejlesztését, az utóbbi az erdei biomasszájának ugyancsak az eddigieknél ésszerűbb és fokozottabb hőenergetikai hasznosítását jelentené. Mindennek megteremtéséhez egy új, az ún. szociológiai ökológián alapuló integrált erdőgazdasági politika kidolgozását, valamint a finanszírozás globális stratégiájának megteremtését sürgették, főként a FAO és az UNEP irányában.

Az erdőgazdálkodás társadalmi vonatkozásai mellett nagy hangsúlyt kaptak a kongresszuson az ökológiai problémák, de szintén elsősorban a trópusi, valamint a száraz és félszáraz klímaövezetek tekintetében. Hangsúlyozták a felszólalók a trópusi erdőterületek újraerdősítésének, a természetes erdei ökoszisztémák megőrzésének a fontosságát, az erdészeti genetika és a genetikai melioráció, az erre irányuló tudományos kutatások szükségességét. Az erdészeti ökológiai problémákat mindig szoros összefüggésben tárgyalták a termőtalaj problematikájával: megőrzésével, minőségének javításával, a talaj-aktivitás és produktivitás fokozásával. Ugyancsak szoros kapcsolatot mutattak az erdőgazdálkodás, valamint a vízkészletek megőrzése és újrahasznosítása tekintetében is. Mindezen problémák megoldásával kapcsolatban hangoztaták a tudományos kutatás, a nevelés, a propaganda, az információcsere, a nemzeti és a nemzetközi koordináció szükségességét. A problémák kezelésénél javasolták azt tekintetbe venni, hogy a szóban forgó gond mennyire globális, regionális vagy lokális.